

ABONAMENTUL
 Pe un an . . . 23.— Cos.
 Pe jumătate an 12.— "
 Pe 3 luni . . . 7.— "
 Pe o lună . . . 2.40 "
 Pentru România și
 străinătate:
 Pe un an . . . 40.— franco
Telefon
 pentru oraș și interurban
 Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA
 și
ADMINISTRAȚIA
 Strada Zrinyi N-rul 1/a
INSERTIUNILE
 se primesc la admini-
 stratie.
 Mulțumite publice și Loc
 dechis costă șirul 20 fil.
 Manuscrise nu se in-
 napolază.

cu Rușii. Aici toată populația e rusă și judai-
 că. Nimeni nu știe ungurește, încă și dintre ji-
 dovi foarte puțini...

Te îmbrățișez al Tău — C.

II.

Dragul meu, Când alaltăieri Ț'am scris
 ordurile ultime pe 2 corespondențe, încă nu
 știam mult despre noua noastră stare. Anume
 de atunci am știut, că noi vom staționa în sa-
 tul acesta; pe toate vărfurile munților sun-
 tem așezați de pază. Avem o droaie de spioni
 pe cari i-am prins. Cel mai blăstămat e un
 preot rusneac pe care azi sau mâine îl vor
 spânzura la casa comună. Vedem lucruri
 interesante, cari ți le voi enara, dacă voi
 merge acasă.

Suntem bine dispuși cu toate, că mulți
 duc lipsuri. Cugetă numai 1 kg. de pâine în du-
 ghean e cu 37 cruceri. Laptele e foarte bun și
 mai totdeauna putem cumpăra, mai ales dacă
 suntem între munți...

Te sărut cu drag al Tău — C.

III.

— 14/9 1914

La 12 Sept. n. 1914, dela 10 ore a. m. pâ-
 nă la 4 ore 30 m. d. m. a luat trupa noastră
 parte în prima luptă. Atât artileria noastră, cât
 și cea contrară au puscat excelent, însă gra-
 natele rusești explodează rar și rău.— De aci
 se deduce, că pierderile Rușilor au trebuit să
 fie cu mult mai mari, ca ale noastre. Din tru-
 pele noastre a suferit mai mari pierderi reg.
 nr. 8 al glotașilor, însă și pierderile acestea
 în proporții sunt neînsemnate. Impresiile lup-
 tei acesteia nu le pot descrie, ar trebui la a-
 ceasta timp, de care nu dispun.

Multe sărutări de mâni damelor, multe
 salutări și complimente domnilor români din
 Arad, dela Dr. N. P. subloc.

IV.

— 22/IX n. 1914.

Sunt încă sănătos, însă suntem deja în-
 torsii în țara noastră. Afară de lupta de care Ț'am
 scris Duminecă în 13, altă ciocnire noi nu am
 avut. Steagurile sunt acuma la batalion, în
 trăsuri, ca să nu venim îndărăt cu steagurile
 sus, fiind marșuri foarte grele și lungi. Foae
 n'am primit de fel. — Ilie, fruntaș.

Bătălia dela Longwy.

Asupra modului cum a decurs până acum
 războiul în Franța, nu se cunoaște aproape nici
 un amănunt. Numai diferitele rezultate ale ope-
 rațiunilor au fost comunicate de diferite state
 majore. Cu atât mai interesantă este de aceia
 următoarea descriere amănunțită a bătăliei dela
 Longwy, pe care o dă unul din cei opt cores-
 pondenți de ziare admiși la cartierul general
 german și pe care o reproducem în cele ce ur-
 mează:

Lupta a avut loc între 22—25 August st. n.
 și s'a desfășurat pe o întindere mărginită de

De pe câmpul de război.

I.

Dragul meu, După o pauză de 3 zile îți
 scriu una-alta noutate din viața mea. În 5
 Septembrie am ajuns la satul
 în care ne aflăm acum. Se află în de-
 părtare de 5 km. de graniță. Din sat mergem
 pe toate piscurile graniței de pază. Să vezi
 numai ce lume întoarsă e pe aici. Munți colo-
 sali așa că nu vede omul numai cerul. Satele
 se întind de-alungul văilor și se estind pe lun-
 gime de 8—10 km. Sunt numai case de lemne
 curate. Oamenii, trăiesc numai din prăsierea
 vitelor, câte unul și din puțină sămânătură de
 ovăș.

Cucuruz și pomi nu au, deoarece nicidecum
 nu se pot coace. Cugetă numai, că aici acum
 de timp îndelungat în toată dimineața bru-
 mează așa, că stăm să înnebunim. Anume,
 suntem sălășluiți în niște colnicioare de lemn
 unde străbate vântul, dar aici încă putem
 răbda, că baremi sub noi e puțin fân. E nă-
 caz însă, că acasă suntem foarte puțin. De
 ex. eu scriu aceste orduri în 8 Sept. dim. la
 9 oare pe vârful unui munte de unde putem
 privi tot jurul. Sum aici de ieri dimineață și
 voi merge la 2 ore d. a. Poți cugeta, că ce
 noapte am avut. Stam încremeniți cu ceilalți
 ortaci români (54). Pe dimineață nu ne-am
 simțit picioarele de frigul cel mare. Foc a
 face e oprit, căci suntem gata, că în orice mo-
 ment să apară trupe inamice, iar focul ne-ar
 vinde ascunsul nostru.

Preotul rus din satul vecin a fost spânzu-
 rat, deoarece s'a adevărit, că a avut legături

Prețul unui exemplar 10 fileri.

Diedenhofen-Longwy-Montmedy-Verdun. Riul Chiers, care pătrunde adânc în acest ținut curgând în direcția Longwy-Longuyon, împarte acest pătrat neegal în două o parte nordică și alta sudică.

În 22 August Francezii înaintau la est de linia Verdun-Montmedy. Principele moștenitor Wilhelm îi întâmpină în fruntea armatei sale, înconjurând cetatea Verdun care rămase în mijloc și trimițând înainte trupele de ambele părți. Ciocnirea se produse aproape exact pe linia care se formează dacă unim Virton cu Andun le Roman. Linia aceasta, privită dela răsărit, este în fața cetății Longwy și n'a reușit să împiedece înaintarea Germanilor. Longwy, după cum se va vedea mai jos, a fost înconjurat și atacat de o mică parte a armatei Kronprinzului.

Cu toate că Francezii dețineau din loc în loc minunate pozițiuni de artilerie, aripa lor stângă a fost respinsă din prima zi de luptă, pe linia Longuyon-Virton iar aripa dreaptă avu aceeași soartă. Noua linie franceză fu curând întărită.

În 23 August trupele franceze au fost din nou atacate de armata Kronprinzului pe linia Virton-Tellancourt-Beauville-Mercy la Bas Landres, și fură respinse cu pierderi grele.

În 24 August aripa stângă franceză opuse o rezistență puternică pe linia Longuyon-Montmidy. În vreme ce lupta era aici în toiul ei, forțe puternice ieșiră din Verdun aruncându-se asupra aripei stângi a armatei Kronprinzului. Imediat rezervele aduse având înainte trupe din Metz, reușiră în chip victorios să oprească atacul și apoi trupele germane înaintând pe toată linia aruncară pe Francezi dincolo de Othain.

În 25 August, a patra zi de luptă, atacul german fu atât de teribil încât Francezii fură siliți să se retragă în fugă dincolo de Meusa, la nord de Verdun, nemaî fiind în stare să mențină nici măcar pozițiunile dela nord de Verdun și în legătură cu Verdun.

Aceste pozițiuni întărite situate sub Loison și Theinte pe înălțimi dominante ar fi costat pe Germani jertfe multe de-ar fi rămas să le cucerească în asalturi.

Lupta de patru zile dela Longwy se sfârși cu înfrângerea grea și desăvârșită a Francezilor.

În ziua de 29 August se anunță în cartierul general german de cătră aviatorii germani că Francezii sunt încă în parte în plină retragere în interior. Pe drumurile dela vest de Meusa se vedeau retrăgându-se la rând împetrite trupe de cavalerie și infanterie și coloane. Nicăiri nu se putea vedea un corp unitar. În câteva locuri se efectuase o strângere a armatei franceze în fugă.

La Mangiennes și Damvillers am întâlnit încă sfârșitul coloanei de urmărire germană.

De pe înălțimile situate la sud de aceste localități se putea constata că înconjurarea cetății Verdun era desăvârșită.

Cetatea Longwy s'a predat în 26 August după o rezistență eroică. După o bombardare de 5 zile de cătră artileria germană, un singur tun francez mai putea fi utilizat. Orașul, evacuat de populația civilă, a suferit greu de pe urma bombardării. Și n'au fost întrebuintate decât artileria grea de câmp și nu calibrurile cele mai grele.

Un ofițer german rănit și făcut prizonier cu prietenii unei recunoașteri, adus în Longwy a dat interesante amănunte asupra efectelor bombardării. Ea a fost surprinzătoare pentru francezi întru cât ei credeau că va fi imposibil Germanilor să cucerească cetatea. Dar primul foc german omorîsc un ofițer și zece soldați. Urmă apoi lovitură după lovitură. Granatele izolate distruseră trei etaje ale casematelor și de trei ori a trebuit să fie mutat lazaretul în care se afla și ofițerul german, din cauza focurilor cari pătrundeau până lângă lazaret.

Când Germanii înaintară cu asalt și comandantul francez locotenent-colonelul Darce nu mai putea face uz decât de un singur tun, el se predete cu 3700 de oameni dintre cari 400 răniți. O sută căzuseră în luptă.

Principele moștenitor Wilhelm cinsti rezistența eroică a comandantului lăsându-i sabia.

Academia Română.

Comunicarea dlui profesor N. Iorga.

D. profesor N. Iorga a făcut în 6 Sept. v. după amiază o interesantă comunicare la Academia tratând despre epoca lui Constantin Brâncoveanu și arătând în același timp ce îndatoriri trebuie să aibă Academia română față de opera acestui domnitor.

Constantin Brâncoveanu — spune savantul nostru istoric — nu a fost numai un ctitor de biserici sau un bun gospodar al intereselor Valahiei și al neamului românesc. Brâncoveanu a fost și un cultivator al învățaturii române.

În timpul lui Brâncoveanu, pe la 1700 numai în Italia exista o instituție de înaltă cultură națională și apoi această instituție a luat ființă și în Franța.

La noi deci nu putea fi vorba de așa ceva: Brâncoveanu, însă, îndemna pe boeri să scrie și să tipărească sperând că astfel va putea să înfăptuiască o operă de care urmașii să se poată folosi.

Se formase un fel de Academie a oamenilor învățați, din cari făceau parte: Constantin Stolicul, Frații Greceanu, medicul Hareti și medicul Ioan Comăneanu, Dosotei de Ierusalim, Hrisante Atanasie, Gherasim de Alexandria etc.

În vremea lui Brâncoveanu s'au tipărit lucrări de valoare: Cronica domniei lui, traducerea bibliei, care s'a răspândit în toate bisericile românești.

Tot în această epocă au apărut lucrări de adevărată artă tipografică.

Dacă toate acestea sunt monumente istorice naționale este de datoria Academiei române să păstreze tot ce a rămas dela Brâncoveanu, adunând tot ce este cu putință de adunat. Documentele cari se mai găsesc azi să fie litografiate și reproduse. Căci fiecăru act al trecutului își are însemnătatea lui pentru fixarea și îndrumarea unei civilizații tinere.

D. profesor N. Iorga, termină comunicarea d-sale cu următoarele cuvinte:

Incheiem cu o constatare bună de mângâiere pentru oricine lucrează în această lume în care din tot ce suntem, rămâne ce am făcut, ce am făcut pentru alții.

În vremi cumplite tronuri se dărâma, cad capete cari au purtat cuca domnească, societăți întregi se turbură și decad, încultură și imoralitate se întind acolo unde a fost odată cinstită trudă pentru luminarea minților omenesti.

Ce e mai sfărâmiș, mai supus pierderii de cei fără știință decât pagina subțire a cărții.

Orice adevăruri ar cuprinde și orice comori de artă s'ar fi țesut pe dânsa? Dar nu, când zidurile se sfarmă și oțetul se frânge, acel gingaș mijloc al omenirii care e cartea, se păstrează ca prin voința nebiruită a acelor puteri prin care între răutățile și trivialitățile vieții suntem uneori idealști și buni și scriptura mântuitoare de primejdii vorbește la ceasul ei de măreție și sfîntenia lucrurilor cari au fost.

Sedința a fost prezidată de d. I. Negruți, care deschizând ședința a anunțat că după pierderea membrului corespondent Pompiliu Eliad a urmat o altă pierdere regretată de toți membrii Academiei și de știința istoriei religioase, a profesorului de teologie Nicolae Dobrescu.

Fuga lui Renenkampf.

Corespondentul ziarului „Reichspost” Dr. Ștefan Steiner trimis pe câmpul de război german scrie despre luptele din Prusia de est: Luptele, cari au reclamat și de partea Germanilor pierderi enorme, s'au dat la Gerdauen, Nordenburg, Engelstein și Augerburg. Rezistența trupelor rusești a fost extraordinară de violentă, mai cu seamă întărindu-se pozițiile săptămâni întregi. Rușii și-au făcut șanturi întărite și și-au pregătit puncte acoperite pentru artileria lor, așa că trupele noastre au putut câștiga fiecare petec de loc numai după lupte de tot crâncene. Prestațiunile dovedite în aceste lupte de cătră armatele germane ostenite în marșuri grăbite, sunt nemaipomenite în istoria războaielor. Asupra moralității trupelor rusești nu se poate da o

judecată uniformă. Unele trupe au luptat până la extrem și s'au ținut în pozițiunile lor până ce infanteria noastră a început a da năvală cu baionetele. Judecând din spusele prizonierilor, soldații ruși activi sunt bine echipați și instruiți, rezervele însă sunt de o calitate de tot inferioră. Oamenii nu știu pentru ce luptă, se tem grozav de atacurile Germanilor și cei mai mulți privesc ca o salvare a lor, când sunt făcuți prizonieri. Mai cu seamă ei nu pot face față artileriei germane, care operează cu o siguranță admirabilă și le aduce Rușilor pierderi îngrozitoare.

Cavaleria rusească s'a dovedit incapabilă, chiar și când trebuia să acopere retragerea lui Renenkampf. Cazacii nu sunt buni decât numai pentru jafuri, masacrări și incendiări, iar cavaleria regulată rusească, deși e incomparabil mai prețioasă, pare a nu fi chiar la nivelul chemărilor sale.

Cum se vor desfășura evenimentele viitoare, nu o putem profeti. Depinde aceasta mai cu seamă dela direcția în care se retrage Renenkampf. O parte grea din munca noastră e săvârșită, dar nu-i permis să desprețuim ceea ce așteaptă încă. Armatele trec acum prin țară dușmană, unde dificultățile terenului, drumurile rele, sursele sărace de alimentare și de provădere a trupelor cu muniție reclamă încordări extraordinare de mari. Toamna cu ploile torrențiale ce numai înceată, drumurile mlăștinoase va pretinde cea mai grea muncă dela toate trupele. Victorioasa armată germană, care a înfrânt atât de îngrozitor două armate de elită ale Rușiei, va ști să fie stăpână și pe aceste dificultăți, fiind conștie de forța și chemarea ei culturală.

Lista bolnavilor și răniților.

Lista Nr. 7.

Edată în 26 August:

Titu Bancesc, controlor de fin. la comanda de gen. nr. 13 santinela de finanț după declarația postului de finanți din Novoselița n'a murit.

Răniți:

Sublocotenentul Niegovan, reg. de ulani, nr. 13 escadronul 4.

Lista Nr. 8.

Edată în 28 August:

Morți:

Iosif Cujnia, reg. 37 inf., co. 16 din Bikacs, cercul Cefa, com. Bihorului.

Avram Oprea, res. supl. reg. 33 inf., co. 13.

Petru Todor reg. 33 inf., co. 14.

Ioan Jurca, serg. reg. 37 inf. co. 13, din Barsovár, com. Timiș.

Răniți:

Matei Bocoii, reg. 33 inf., co. 14.

Petru Boscu, caporal reg. 33 inf., co. 14.

Ioan Gavra, reg. 37 inf., co. 13.

Ștefan Igrăș, reg. 33 inf., co. 14.

Petru Crai, reg. 33 inf., co. 14.

Ioan Nuc, serg. reg. 54 inf., co. 8.

Ioan Petruș, ord. reg. 37 inf., co. 16.

Florian Tanc, reg. 37 inf., co. 16.

Teodor Torje, zugsf. reg. 37 inf., co. 13.

Lista Nr. 9.

Edată în 31 August:

Morți:

Teodor Ban, res. supl. reg. 37 inf. co. 3.

Ștefan Țița, caporal, res. supl. reg. 52 inf. co. 13 din Érsekújvár, com. Npitra.

Ștefan Gal, reg. 52 inf., co. 13.

Ioan Ilin, reg. 52 inf., co. 16.

Teodor Chiș, reg. 37 inf., co. 3.

Nicolae Puș, reg. 52 inf., co. 15.

Răniți:

Crăciun Bălan, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.

Ștefan Balint, serg. reg. 52 inf., co. 15.

Iosif Cipan, serg. reg. 52 inf., co. 2.

Martin Ciupici, reg. 52 inf., co. 4.

Ioan Chiriac, zugsf. reg. 52 inf., co. 15.

Dumitru Floruța, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.

Vasile Grigoras, reg. 9 de dragoni.

Ioan Haram, reg. 52 inf., co. 13.

Zaharie Herdelea, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.

Petru Ianc, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.

Ioan Costea, reg. 9 de dragoni.

Ștefan Leț, reg. 52 inf., co. 16.

Matei, reg. 52 inf., co. 4.
 Alexandru Pap, reg. 52 inf., co. 15.
 Papp, reg. 52 inf., co. 13.
 Petrică, reg. 37 inf., co. 2.
 Pintie, res. supl. reg. 37 inf. co. 3.
 Serafim, reg. 1 de ulani, escadronul 5.
 Sava, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.
 Sălăjan, res. supl. reg. 37 inf., co. 13.
 Soran, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.
 Sur, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.
 Tripa, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.
 Tiuşeghe, res. supl. reg. 37 inf., co. 3.
 Ursueanu, reg. 9 de dragoni.
 Vereş, res. sup. reg. 37 inf., co. 3.
 Viniş, res. sup. reg. 37 inf., co. 1.
 Jurca, res. supl. reg. 37 inf., co. 1.

Lista Nr. 10.

Edată în 2 Septembrie.

Ustai, cadet în res. reg. 8 inf. rănit.
 Adalbert Vaciu, în res. reg. 22 inf., rănit.
 Almăjan, serg. res. supl. reg. 61 inf., co. 1
 Căstiu com. Timiş.
 Cailu, can. res. supl. secția de art. grea
 Broșteni, com. Caraș-Severin a murit în
 de fortăreață din Petrovaradin.
 Stancu, tambur, reg. 61 inf., co. 1 din Gă-
 com. Timiş.

Alexandru Abrudan, reg. 51 inf.
 Barbu, reg. 61 inf. co. 4.
 Bera, res. supl. reg. 44 inf. co. 11.
 Boban, res. supl. reg. 86 inf., co. 4.
 Bojin, reg. 41 inf., co. 1 din Iabuca.
 Ciordaș, reg. 51 inf.
 Martin, reg. 44 inf., co. 8.
 Cordan reg. 51 inf.
 Manjul, serg. res. supl. reg. 61 inf., co. 1
 asenova.
 Marina, serg. res. supl. reg.
 Pap, reg. 51 inf.
 Rotar, reg. 61 inf., co. 4.
 Rusanda, reg. 61 inf., co. 1.
 Socot, caporal reg. 44 inf., co. 8.
 Sorescu, res. reg. 61 inf., co. 1.
 Surdan, reg. 61 inf., co. 4.
 Triif, reg. 51 inf., din Timișoara.
 Verlan, reg. 61 inf., co. 3.

Lista Nr. 11.

Edată în 5 Septembrie:

Mitrici, reg. 33 inf., co. 13.
 Onu, zugsf. reg. 33 inf., comp. 13.
 Sandru, reg. 33 inf., comp. 14.
 Begej, reg. 41 inf.
 Bodca, reg. 33 inf. co. 16.
 Boghia, reg. 33 inf. comp. 15.
 Boldis, reg. 68 inf. compania 7.
 Boldica, reg. 33 inf., co. 13.
 Bradea, reg. 33 inf., co. 15.
 Bugur, reg. 33 inf., co. 13.
 Buhala, reg. 68 inf., co. 4.
 Bujac, reg. 70 inf., co. 8.
 Ciohan, reg. 41 inf.
 Ciala, serg. reg. 68 inf., comp. 14.
 Cismaș, reg. 33 inf., comp. 15.
 Dristian, res. supl. reg. 33 inf., comp. 14.
 Dolga, reg. 33 inf., comp. 13.
 Domocoș, reg. 33 inf., comp. 15.
 Faur, caporal, reg. 33 inf., comp. 16.
 Fodor, reg. 33 inf., comp. 16.
 Fruja, reg. 33 inf., comp. 15.
 Goga, res. supl. reg. 32 inf., comp. 7.
 Halmăjan, reg. 33 inf., comp. 16.
 Hrișca, reg. 41 inf., împușcat în bra-
 în pulpa dreaptă.
 Cordoș, res. supl. reg. 33 inf., comp. 14.
 Crăciun, reg. 41 inf., împușcat în pul-
 dreaptă.
 Crăciun, reg. 33 inf., comp. 16.
 Lăcătuș, reg. 41 inf.
 Maior, res. supl. reg. 33 inf. comp. 14.
 Măița, reg. 33 inf., comp. 14.
 Miloș, reg. 46 inf., comp. 12.
 Nedesc, reg. 33 inf., comp. 16.
 Olar, reg. 33 inf., comp. 16.
 Olar, tambur, reg. 33 inf., comp. 13.
 Petran, reg. 33 inf., comp. 13.
 Popescu, serg. reg. 41 inf., împușcat în
 stâng.

Roman Lazar, reg. 33 inf., comp. 16.
 Sebastian Ruda, serg. reg. 33 inf., comp. 13.
 Trifon Sasul, reg. 41 inf., împușcat în cotul
 stâng.
 Vincentiu Șerban, reg. 33 inf., comp. 15.
 Constantin Stoian reg. 33 inf., comp. 16.
 Vasile Tătar, serg. reg. 32 inf., comp. 1.
 Arcadie Todorov, reg. 33 inf., comp. 15.
 Ioan Torsan, reg. 33 inf., comp. 13.
 Ioan Vasa, reg. 33 inf., comp. 16.
 Nicolae Jurka, reg. 33 inf., comp. 16.

Raportul societății Crucea Roșie despre răniți și bolnavi.

Edată în 2 Septembrie:

George Basila, batalionul 27 de vânători de câmp, cadru de res., bolnav în spit. de res. din Cernăuți.

George Boja, reg. 9 de husari de glotași, lovitură peste mâna dreaptă, bolnav în spit. dornizoană din Lemberg.

Dumitru Bora, voluntar în reg. 62 inf. comp. 2 de res., bolnav în spit. de res. din Murăș-Oșorheiu.

Arcadie Bosniac, sergent în reg. 41 de inf. co. 3 de res., bolnav în spit. de res. din Cernăuți.

George Bot, batalionul 23 de vânători de câmp, bolnav în spit. de res. din Murăș-Oșorheiu.

Gavril Cegan, reg. 22 de inf., de glotași comp. 1, de res. bolnav în filiala spit. de res. din Murăș-Oșorheiu.

George Danciu, reg. 43 inf., co. 5 din Ciclova, bolnav în spitalul de res. din Vârșet.

Pavel Drăgan, sergent în reg. 9 de inf., comp. 14, din Medveș, bolnav în spit. de res. din Vârșet.

Dumitru Drăgoi, canonier în divizia 21 de inf. de trupă, coloana a 3-a de muniție, din Răcășdia, bolnav în spit. de res. din Vârșet.

Alexa Dursun din reg. 3 de inf. bosn. herțegovină, secția 1 de muncitori militari, bolnav în spitalul de garnizoană din Mostar nr. 26.

Ioan Gavra din reg. 37 de inf., co. 16 împușcat în spate, bolnav în spit. de fort, din Bileca.

George Golacia, reg. 7 de inf., de glotași, co. 1 de res. bolnav în spit. de res. din Vârșet.

Ioan Grana, din reg. 62 co. 4 de res., bolnav în spit. de res. din Măruș-Oșorheiu.

George Guzevan din reg. 38 de inf., co. 2 împușcat în umărul drept, bolnav în spitalul de garnizoană din Budapesta nr. 16.

Stefan Cosovan, reg. 41 de inf., co. 4 de res., bolnav în spit. de res. din Cernăuți.

Petru Creț, reg. 4 de inf., de glotași, co. 1 de rezervă din Ilici, bolnav în spitalul de rezervă din Oradea-Mare.

George Cristea, reg. 62 de inf., co. 4 de res., bolnav în spit. de res. din Murăș-Oșorheiu.

Petru Crocar, reg. 37 de inf., de glotași, bolnav în spitalul de garnizoană din Mostar nr. 26.

Vasili Lungu, reg. 41 de inf., co. 2 de res. bolnav în spit. de res. din Banja-Luka.

Fabiu Marița, reg. 43 de inf., co. 14 din K-Făget, bolnav în spit. de res. din Vârșet.

Maxim Matieș, canonier în div. 21 de inf., de trupă, coloana 3, de muniție din Fizeș, bolnav în spitalul de rezervă din Vârșet.

Ioan Mazan din reg. de inf. nr. 2, comp. 5 împușcat la partea dinapoi a capului, zace în spitalul de garnizoană din Budapesta nr. 16.

Teodor Micula, res. supl. reg. de inf. glot., co. 3 de res. b. în spitalul de res. din Oradea-mare.

Toma Milhor, reg. 46 de inf. de glotași, co. 1 împușcături în mâna dreaptă bolnav în spitalul de garnizoană din Budapesta nr. 16.

George Miloș, reg. 46 de inf. co. 12, rană de împușcături, zace în spitalul de garn. din Mostar.

Iosif Moldovan, res. supl. reg. 22 de inf. de glotași, co. 1 de marș, bolnav în spit. de res. din Murăș-Oșorheiu.

Ioan Neagoș, serg. reg. 22 de inf., de glot., co. 3 res. bolnav în spit. de res. din Murăș-Oșorheiu.

Todor Negru, reg. 37 de inf., co. 13, bolnav în spitalul de garn. din Mostar.

Paul Periș, canonier reg. 2 de art. de câmp, bat. 3 din Nerandaș, bolnav în spit. de res. din Vârșet.

Simion Petrina, reg. 30 de inf., împușcat în brațul stâng de jos, bolnav în spitalul de garn. din Lemberg 14.

Ioan Picula, reg. 30 de infanterie, rană de împușcături, bolnav în spitalul de garn. din Lemberg nr. 14.

Florian Puie, recrut, Ergänzungsbezirk din Oradea-mare, bolnav în spit. de res. din Oradea.

Anton Sever, reg. 27 de inf. de glotași, co. 4 împușcat în mâna dreaptă, bolnav în spitalul de garnizoană din Budapesta nr. 16

Ioan Susan, reg. 38 de inf., co. 15 împușcat în partea stângă a spatelui, bolnav în spitalul de garnizoană din Budapesta.

George Sida, canonier reg. 27 de art. de câmp bat. 3 din Bogyafalva, bolnav în spit. de res. din Vârșet.

George Sima, can. bat. 2 de art. de fort, co. 3, bolnav în spit. din Mostar nr. 26.

Petru Simulescu reg. 7 de inf. de glotași, co. 2 din Klopodice, bolnav în spit. de res. din Vârșet.

George Siva, reg. 44 de inf., co. 11, împușcat în piept, bolnav în spit. de garn. din Budapesta nr. 16.

Avram Tomșa, desp. pentru îngrijirea boln. nr. 26, bolnav în spit. de garn. din Mostar.

Războiul.

Conflictul turco-grec.

Constantinopol. — Ziarul turc „Tasfir și Efchehar” ale cărui legături cu înalta poartă sunt bine cunoscute, ocupându-se în numărul său din 19 Septembrie n. de esuarea tratativilor turco-elene dela București, scrie următoarele:

„Scopul principal al voiajului lui Talaat-bey și Halil-bey la București, contrar afirmațiilor făcute de o anumită presă europeană, n'a fost cătuși de puțin în legătură cu înjghebarea alianței româno-bulgară-turcă, cum s'a învinuat, ci numai, pentru a se tranșa odată conflictul nostru cu Grecia, în chestiunea insulelor din marea Egee. Cum însă condițiile Turciei pentru tranșarea conflictului în chestiune, au fost redade în parte greșit de presa română, ținem să arătăm, că toate aceste condițiuni, se rezumă în una singură, *ținând la suzeranitatea reală a sultanului asupra insulelor în litigiu.*

Cu toate că nu suntem autorizați de cei în drept să dăm amănunte mai detaliate, asupra fazelor prin care au trecut tratativele turco-elene, trebuie însă să se știe un singur lucru: Guvernul otoman are ca bază a înțelegerii cu Grecia, suzeranitatea reală a sultanului asupra tuturor insulelor ocupate de această țară, în timpul războiului din Balcani. Deciziunea guvernului nostru în această chestiune e neschimbată.

Dacă Grecia primește baza noastră de înțelegere, e speranță ca conflictul să se poată aplana, altfel riscă să degenereze într'un război, care e posibil să se producă cât de curând”.

RUȘII DAU DRUMUL PRISONIERILOR ROMÂNI DE RĂZBOIU.

Budapesta. — A. T. U. — Se comunică din București: De către granița rusească sosesc foarte mulți soldați români cari erau prinși de Ruși. Acești prinși români de război au fost desarmați în Rusia apoi li s'a dat drumul cu făgăduința că în tot timpul războiului vor petrece în România.

În cercurile competente românești pricinuesc îngrijorare faptul acesta prin care Rușii vreau să câștige simpatia opiniei publice din România.

Faptul acesta va provoca noi măsuri pentru păstrarea neutralității. — (Cenzurată).

Ofițeri englezi în marina rusească.

„Frankfurter Zeitung” anunță din Constantinopol: Misiunea de marină engleză a primit ordin să plece la Sebastopol și să intre în marina rusească. În marina rusească se mai găsesc și alți ofițeri de marină englezi, cari au sosit acolo încă înainte de a izbucni războiul.

Podul peste Dunăre.

Sofia. — A. T. U. — „L'Echo de Bulgarie” scrie: „Din cauza întâmplărilor triste cari au surprins Europa, tratativele începute între Bulgaria și România privitoare la construirea unui

pod pe Dunăre, au fost suspendate. Se crede însă că tratativele între cele două țări vor fi reluate după încetarea definitivă a războiului actual, care s'guduie lumea întreagă?

România.

„Budapesti Hirlap” primește din București următoarea telegramă: Pe Sâmbătă avea să se convoace camera română la o sesiune extraordinară, la dorința primului ministru, Brătianu, președintele camerei a amânat convocarea. Deoparte importanța chestiilor de politică externă cari vor fi aduse în discuție în forma de interpelații iar de altă parte modificarea legii despre starea de asediu, votată în anul trecut a îndemnat guvernul român ca să ceară amânarea întrunirii și astfel să aibă vreme a se sfătui cu conducătorii partidelor în interesul unei manifestări unitare a României.

Ziarul „Vossische Zeitung” e informat din București, că tratativele dintre guvernul român și noul reprezentant al Germaniei s'au terminat cu un rezultat deplin. Regele l-a primit în audiență pe baronul Büsche. În consiliul de miniștri prezidat de regele s'a hotărât ca să se păstreze neapărat și pe mai departe cea mai strictă neutralitate.

„Budapesti Hirlap” mai e informat din București că ziarele, cari stau aproape de guvern, admoniază opinia publică, ca să nu se lase influențată de știrile false. Chiar și presa opoziționistă aprobă aceasta străduință a guvernului, de a îndemna publicul la moderare și liniște.

Neutralitatea României.

Berlin. — „Vossische Zeitung” anunță din București:

Adâncă impresie a făcut un articol al eminentului istoric român, profesorul Iorga. Spune profesorul Iorga că regele Carol de Hohenzollern nu poate să ridice armele împotriva lui Wilhelm de Hohenzollern.

Amintește un epizod din răscoala țăranilor români din 1907, episod cunoscut în toată țara. Un rezervist care a fost silit să impuște asupra locuitorilor din propriul său sat, și-a omorât pe tatăl său. Când s'a comandat repaos a ieșit din rândurile camarazilor și a rugat pe comandant pentru concediu ca să poată îngropa pe tatăl său.

Se pare, că se fac presiuni pentru a pune pe rege în aceeași situație. Domnului stimat și iubit de toți i se strigă la ureche și i se cere abandonarea neutralității române. Numai ceva există de ce au să țină seamă României, și acel ceva este hotărârea consiliului ministerial de a păstra neutralitatea sub orice condițiuni. — („Die Zeit”).

NEUTRALITATEA BULGARIEI.

București. — Cenzurată. — Asigurările Bulgariei că va căuta să se menție într-o strictă neutralitate au produs la noi cea mai bună impresiune. Dela începutul războiului european — și în tot timpul dela deschiderea crizei balcanice — nu am încetat a spune vecinilor noștri că nu au decât de câștigat pe urma unei politici de menajare reciprocă a intereselor româno-bulgare. Trebuie să recunoaștem că această idee a câștigat tot mai mult teren în ultimul timp. Nu odată am înregistrat asigurările ministrului Bulgariei la București că regatul veșnic va urmări evenimentele cu atențiunea cuvenită, dar nu va căuta să sporească dezastrul european cu un nou dezastru în Balcani.

Ne pare bine că asigurările guvernului din Sofia au venit să confirme declarațiunile ministrului său la București.

Faptul că și la Constantinopol pare a-și face drum convingerea că înlăturarea politice de imixțiune în conflagrația europeană este singura atitudine ce convine intereselor menținerii imperiului otoman este cea mai bună dovadă că politica dela Sofia e cea bună. Bulgaria va avea de tras numai foloase pe urma ei. Fără sacrificii, numai grație lucidității sale politice, Bulgaria va avea recompensa atitudinii sale de azi, pe care, să sperăm, va ști s-o păstreze până la sfârșit.

„POLITICIANI DIN UNGARIA LA REGELE CAROL”.

Viena. — Se anunță din București:

Deputatul ungar Mihali, șeful partidului național român și Dr. Hosszu, episcopul de Lugoj (nu, de Gherla N. R.) cari au petrecut deunăzi în Sinajă, au fost primiți la 11 c. în audiență de regele Carol”. („Die Zeit”).

DE PE CÂMPIILE DE LUPĂ DIN GALIȚIA ȘI SERBIA.

Budapestu. — Oficial. — Dela cartierul general se comunică cu datul de ieri:

În zilele din urmă, pe câmpul de luptă din Galiția afară de câteva cazuri de bombardamente de tunuri, nu s'a dat nici o luptă. Cu toate că bănuie o vreme neplăcută, trupele noastre se află într-o stare îmbucurătoare.

În Serbia trupele noastre se luptă cu o vitejie uimitoare. Chiar și până acum ai noștri au cucerit poziții foarte însemnate și multe tunuri dela dușman.

Gen. major HÖFER, v.-șeful statului major al armatei.

INFORMAȚIUNI.

Arad, 24 Septembrie 1914.

Vitejie românească.

De un timp încoace curg neîncetat vesti despre curajul și bărbăția cu care se aruncă în luptă regimentele românești la miazănoapte, cu Rușii. Foile nemțești și ungurești se întrec în laude, și debunăseamă aceste laude sunt foarte meritate, scump plătit de sângele românesc. Lângă Lemberg și la Grodec voinicii noștri au făcut spărturi mari în armata rusească, au pricinuit atâtea pierderi încât Rușii vor fi rămas speriați de atâtea îndrăzneală, de atâtea dispreț de viață, de atâtea furie și ură protivnică câtă au adunat în sufletul lor soldații ăștia. În deosebi la Grodec năvala dușmanului atât de numeros a fost oprită de plepturile românești și după o luptă crâncenă armata rusească a fost silită să se înapoieze câteva zeci de kilometri.

Înși conducătorii armatei austro-ungare s'au pus pe gânduri de atâtea îndărătnicie și lipsă de frică de câtă dau dovadă României. Chiar când rândurile lor se răresc de tot, „Sturm”-urile se fac viforoase de acei puțini câți mai rămân.

După luptele din urmă s'a împărțit celor viteji un nou rând de medalii. Cele mai numeroase probe de vitejie le-a dat regimentul românesc bucovinean 41, deci între vitejii acestui regiment s'au împărțit cele mai multe medalii.

Insemnăm aci numele câtorva viteji decorați de data asta:

PAUL URS, sergent maior dela regimentul 63 (Bistrița) cu medalia de aur pentru bravură.

EMIL DOMIDE, sergent maior în reg. 63, CERNULEAN, sergent în reg. 63, FILIP GHENADE, sergent în reg. 33 (Arad) și MIHAI BUDEI, fruntaș (gefreiter) în reg. 61 (Timișoara) — cu medalia de argint pentru bravură clasa I.

GHEORGHE MOLDOVAN, ordonanță în reg. de artilerie 35, MIHAI INDRIȘ, în reg. de obuzieri 12, ȘTEFAN BURTAN și ȘTEFAN IVIANU, infanteriști ai reg. 33 — cu medalia de argint pentru bravură clasa II.

Apărătorul Parisului. Guvernator militar al Parisului, însărcinat cu apărarea cetății, este generalul Galliéni. El a luat acest comandament dela generalul Michel acesta cerând singur să fie pus sub ordinele celui dintâi. Generalul Galliéni, născut la Saint-Béat (Haute Garonne), e în vârstă de 65 de ani; a intrat în școala militară dela Saint Cyr în 1868; era sublocotenent când a izbucnit războiul franco-german din 1870 și s'a luptat la Bazailles și la Sedan, unde a fost făcut prizonier. La reîntoarcere într-o cât făcea parte din infanteria marinei, a fost trimis la Réunion, apoi în Senegal. În 1886 era locotenent-colonel și atunci i se dăde comanda supremă în Senegal, unde situația trupelor franceze devenise critică; a fost cel dintâi comandant superior al Sudanului francez, pe care l-a organizat după ce a luat Mahmadu-Lamin. Colonel în 1891, s'a imbarcat în anul următor pentru Indochina, curățind frontiera acesteia de bandele de pirăți;

în același timp a pacificat Yen-Theul și a De-Thamul să se supue. Generalul Galliéni trimis apoi, în 1896 la Madagascar ca să pacifice insula, fiindcă regina acesteia atăta poala la revoltă; opera lui, în această mare suală, a fost însemnată: a construit căi ferate, a deschis drumuri, a încurajat agricultura, dezvoltat industria, a organizat portul Dela Luarez, punct de sprijin al flotei. După trei dela numirea sa ca general de brigadă, a înaintat general de divizie. După reîntoarcerea sa în Franța, în 1906, a fost numit guvernator militar al Lyon-ului, comandant al corpului de armată; apoi în August 1908, a intrat în școala siliului superior de război și a fost numit președintele comitetului consultativ al apărării câmpurilor.

Generalul Galliéni e decorat cu legiunea de onoare și cu medalia militară.

Regimentul 41 de infanterie. D. Ferdinand Burgler, reprezentantul unor mari case industriale din Austria, venind din Viena — a comunicat corespondentului ziarului „Universul” din București — că în toate cercurile obișnuite se discută cu multă aprindere și se comenta cu entuziasm vitejia cu care se bat soldații români din armata austro-ungară. D. Burgler spune, că regimentul 41 de infanterie din Carpați în majoritate români, a stat în luptă neîntrerupt timp de 54 ore, și n'a bătut în retragere deloc.

În timpul aprigei lupte vitejii soldații români au reușit să pună mâna și pe un steag românesc care a fost găsit în sânul unui soldat român pe câmpul de onoare.

Soldații români din reg. 41 au dat dovadă de multă cruțare, făcând un mare număr de prizonieri și evitând pe cât posibil să facă uz de armă față de acei adversari cari nu se mai potriveau în luptă.

Trimiterea de pachete soldaților. Ministrul comun de război a admis, ca de acum înainte să se poată trimite soldaților de pe câmpul de război pachete până la greutate de 10 kilograme. În aceste pachete nu se pot însă trimite decât bucăți de haine și de echipament. Pachetele se poate face în pânză impermeabilă sau care nu trece apa) sau în lădițe de lemn.

Przemysl. Przemysl este considerat ca cel mai important punct strategic al apărării Galiției contra Rusiei, atât prin pozițiunea sa centrală, cât și prin situația-i topografică și prin garnizoana însemnată, concentrată aci chiar în timp de pace.

Înainte ca cetatea aceasta să fi fost cucerită din pământul Poloniei și trecută sub stăpânirea Austriei, era înconjurată de ziduri puternice cari dominau toate împrejurimile. Lăsată în ruine războiul francez, ea a fost fortificată puțin după războiul franco-german și astăzi, soldații au întrânsa un sprijin de mare importanță, un sprijin hotărâtor.

În afară de importanța sa militară, Przemysl este important și prin trecutul său și prin pitorescul din împrejurimi, de un pitoresc secular.

Fostă reședință a unui principat, iar acum reședința județului, este în același timp și sediul episcopatului romano-catolic a cărui catedrală clădită în 1460 a fost reconstruită și reparată între 1730 și 1744 cât și a episcopatului greco-catolic, a cărui catedrală datează de dinainte de 1784.

În partea de sud-vest a cetății se găsesc ruinele castelului clădit de Casimir cel mare și de pe înălțimile cărui se poate admira un peisaj pitoresc la farmecul cărui fluviul San are, în mare parte, contribuția sa.

În 1842 castelul acesta devenise locul de reședință al trecătorilor, iar în 1867, prin inițiativa orașului a restaurat rămășițele sale.

Dela Przemysl duce o cale de drum de fier la frontiera Ungariei, drum pe unde printr-o trecătorului este mângăiată de peisajii pitoresci dide în deosebi la trecătoarea Lupkow.

Redactor responsabil: Constantin Savu.